

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО - ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 1 (48)

Вінниця, 2025

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
РІШЕННЯ

Національної ради України
з питань телебачення та радіомовлення
щодо реєстрації суб'єкта друкованих медіа
№ 967 від 28 вересня 2023 року
Ідентифікатор медіа – R30-01367
Журнал

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, англійська

Тематичні напрями Вісника:

- Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- Дисемінація передового педагогічного досвіду
- Challenges in Education
- Відомі імена року
- Проби пера
- Конкурси
- Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 8 від 20 лютого 2025 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкач С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

*Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції*

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 1(48) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2025. 144с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2025

З М І С Т

СЛОВО РЕДАКТОРА

**ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ КОСТЯНТИН,
РУДА ТЕТЯНА, СОРОЧАН АЛІНА,
САМООСВІТА ПЕДАГОГА ЯК ШЛЯХ ДО МАЙСТЕРНОСТІ**

5

НОВІ ПРАКТИКИ В ОСВІТІ, ВИХОВАННІ, МЕТОДИЦІ

**КОЛОТ ІННА, АВЕРІНА ОЛЕКСАНДРА
ГІБРИДНІ ТА ДИСТАНЦІЙНІ ФОРМИ НАВЧАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ**

16

КУЧЕР ОЛЬГА

**ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ
ОСВІТИ ШЛЯХОМ РОЗВИТКУ АУДІЮВАННЯ І РОЗУМІННЯ УСНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ**

18

СЕНИШИНА МАРІЯ

**ЗАЛУЧЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ДО СВІТУ ПОЕЗІЇ ЗАСОБАМИ
РОЗКРИТТЯ ТОНКОЩІВ ДЕКЛАМАЦІЇ**

23

СЛОБОДЯНЮК ВАЛЕНТИНА

**МОДЕРНІЗАЦІЯ МЕТОДІВ І ТЕХНОЛОГІЙ У РОБОТІ З ІНТЕРАКТИВНИМИ
ПОСІБНИКАМИ НА ЗАНЯТТЯХ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ**

28

ЗРАЛКО АННА

ДИТЯЧІ СВЯТА В УМОВАХ ВІЙНИ

32

ТРІКОЛІЧ АНАСТАСІЯ

**МОВЛЕННЄВІ СИТУАЦІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ
ШКОЛІ**

36

КОНОПКО ОЛЬГА

**СТВОРЕННЯ СТИМУЛЮЮЧОГО РОЗВИВАЛЬНОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ ДІТЕЙ ПІД
ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ ДНЯ ВІЛЬНОЇ ГРИ**

41

ЦАРИК АНДРІЙ, МАРТИНЮК ЮЛІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗА ПРОГРАМОЮ
НОВОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ**

46

ЧЕРЕШНЕВА АННА

**ВИРОБЛЕННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ТА ЙОГО РОЛЬ У ФОРМУВАННІ
ОСОБИСТОСТІ**

52

ШЕВЧУК ЮЛІЯ

**МОВНІ ПОМИЛКИ В ПРОЦЕСІ ОПАНУВАННЯ РІДНОЇ МОВИ: ЇХ ТИПИ,
ПРИЧИНИ, ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ**

56

КОВАЦЕНКО ГАЛИНА

Слово редактора

СУТНІСТЬ ТА ЗАВДАННЯ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

62

ЛІТЕРАТУРА: ІДЕЇ, ДОСВІД, РЕЗУЛЬТАТИ

КІСЕЛЬОВ ДМИТРО

ЕЛЕМЕНТИ ВИВЧЕННЯ ТВОРЧОСТІ ПРЕДСТАВНИКІВ ЛІТЕРАТУРИ
«ВТРАЧЕНОГО ПОКОЛІННЯ» Е. М. РЕМАРКА ТА Е. М. ХЕМІНГВЕЯ

74

ПОХИЛЮК АНАСТАСІЯ

ІСТОРИЧНІ ВИМІРИ РОМАНУ МАРІЇ МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ»

80

МЕТОДИЧНА СКАРБНИЧКА

СВИНАРЧУК ВАЛЕНТИН

СЦЕНАРІЙ ВИХОВНОГО ЗАХОДУ

«В ЄДНОСТІ СИЛА НАРОДУ» (ДО ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ)

87

КОРНЮК СНІЖАНА

КРЕДИТИ СТИМУЛЮЮТЬ ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ, АЛЕ ПРИЗВОДЯТЬ ДО
БОРГІВ. ЯК ВИНИКАЮТЬ ВЕЛИКІ БОРГОВІ КРИЗИ?

92

СТЕПОВА АЛЛА

СВІНГ ЯК СТИЛЬ ОРКЕСТРОВОГО ДЖАЗУ

95

УКРАЇНЕЦЬ ІРИНА

РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

100

СЕРГІЄНКО ОЛЕНА

ДИТЯЧИЙ САДОЧОК В СУЧАСНОМУ СВІТІ.
ЯКИЙ БИ ХОТІЛОСЬ БАЧИТИ САДОЧОК В МАЙБУТНЬОМУ

103

КОНКУРСИ. ПЕРЕКЛАДИ ВІРШІВ

РЕГІОНАЛЬНИЙ КОНКУРС ЕСЕ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

PODILIA THINKS GLOBAL

108

КОРОЛЬ ТЕТЯНА

ПЕРЕКЛАД ПОСТИЧНИХ ТВОРІВ ЯК МЕТОД ЗБАГАЧЕННЯ ЛЕКСИЧНОГО
ЗАПАСУ НА ЗАНЯТТЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

114

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА

БОЛИТЬ... (переклад)

122

ВІРШІ ЗДОБУВАЧІВ ФІЛОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

124

КОНКУРС НА КРАЩОГО ПЕРЕКЛАДАЧА ПОЕЗІЇ

129

ВИМОГИ

до підготовки науково-методичних статей

145

5. Сватенко *laba.ua*: веб-сайт. Найцікавіше з книги Рея Даліо Big Debt Crises. URL: <https://laba.ua/blog/4280-yak-vynykayut-velyki-borgovi-kryzy> (дата звернення: 11.10.2024).

6. Терещенко О. О. Фінансова санація та банкрутство підприємств : навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2020. 412 с.

СВІНГ ЯК СТИЛЬ ОРКЕСТРОВОГО ДЖАЗУ

УДК 78.036.9+785.11

СТЕПОВА АЛЛА

*старший викладач факультету дошкільної освіти та музичного мистецтва
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Анотація. У статті досліджено стиль свінг як один із ключових напрямів оркестрового джазу ХХ століття. Розглянуто історичні передумови його виникнення, основні ритмічні та гармонічні особливості, а також вплив на подальший розвиток музики. Проаналізовано діяльність провідних представників свінгу та їхній внесок у формування популярної музичної культури. Висвітлено значення свінгу як соціокультурного явища та його сучасні прояви.

Ключові слова: свінг, оркестровий джаз, біг-бенд, ритм, гармонія, імпровізація, джазові оркестри.

Постановка проблеми. Свінг як музичний стиль відіграв важливу роль у формуванні джазової традиції та популярної музики ХХ століття. Його ритмічні, гармонічні та виконавські особливості вплинули на розвиток багатьох жанрів, проте залишаються недостатньо дослідженими у контексті сучасної музичної культури. Незважаючи на спад популярності після 1940-х років, свінг продовжує впливати на сучасну музику та виконавські практики. Дослідження цього стилю дозволяє глибше зрозуміти процеси, що відбувалися у музичному мистецтві минулого століття, та визначити його роль у сучасному культурному середовищі.

Аналіз наукових джерел. Наукові дослідження з теми свінгу охоплюють широкий спектр питань, зокрема його

історичний розвиток, ритмічні та гармонічні особливості, вплив на подальші музичні напрями. Роботи таких авторів, як Марк Грідлі, Джонатан Росс, Скотт Деврьєс, висвітлюють питання еволюції джазу та специфіки свінгової музики. Зокрема, дослідження ритміки свінгу, представлене в працях Леонарда Ратнера та Генрі Мартіна, демонструє його відмінності від інших джазових стилів. Аналіз соціокультурних аспектів, здійснений у працях Теда Джойа та Еріха Хоенбергера, дозволяє краще зрозуміти вплив економічних та соціальних змін на розвиток свінгу.

Мета статті. Метою статті є аналіз особливостей свінгу як самостійного музичного стилю, його історичного становлення, характерних ритмічних та гармонічних рис, а також впливу на подальший розвиток музичної культури.

Дослідження цієї теми забезпечує краще розуміння джазових традицій, їхньої ролі в популярній музиці та значення свінгу для сучасної виконавської практики.

Виклад основного матеріалу. 1929 початок 30-х років – час так званої Великої депресії, загальносвітової економічної кризи, що спіткала країни Америки та Західної Європи. Обвал акцій і знецінення грошей, буквально за кілька днів перетворив забезпечених людей в жебрацький клас. Коли Велика депресія вразила Америку, вся музична індустрія була зруйнована.

Щоб дозволити людям забути про свої фінансові клопоти, на музичну арену виходить новий стиль, який розпочав еру свінгу та повального захоплення великими оркестрами - біг-бендами.

Звідки ж бере початок назва даного стилю? Соціальні та економічні проблеми американців 30-х років, зумовили потребу відмовлятися від старих шаблонів, вимагали нових фарб і чуттів. Тому й набридле жаргонне слівце «джаз», було вирішено змінити на інше, а новий напрямок джазу піднести під терміном — «свінг», що з англійської означає «похитування». Саме таким словом у 1911 році охарактеризували танець "Texas Tommy", під час якого партнер «розкручував, хилитав» партнерку. Отже Свінг - це різновид ритмічної музики в жанрі джазу, яка стала популярною в тридцяті роки і тривала до сорокових років.

Власники танцзалів, кафе, ресторанів і кабачків вимагали енергійної і мелодійної музики, тривала імпровізація не віталась, так як під таку музику танцювати було незручно. Тому музика свінгу стала відображенням тогочасних вимог та вподобань публіки. Він став

ритмічним стилем джазу, який змушував слухача гойдатися. І хоча до того джаз був приємний для слуху і дуже розслаблюючий, саме епоха свінгів перетворила його на стукіт музики, який змушував виходити на танцювальний майданчик, щоб танцювати та рухатись. Ця музика несвідомо була здатна викликати рух ногою або погойдування головою в такт, а самих джазменів просто таки «ламали на сцені» від захоплення грою та ритмом.

Саме ритм несе в свінгу значну роль. Опора його покладається на поліритмію, де акцент робиться off-beat (поза ритмом) чи на слабку долю в музиці, тим самим добиваючись «свінгового відчуття» та ефекту похитування.

Важливим фактором у виконанні свінгових творів є розходження між фіксованими у нотному записі ритмічними малюнками і реальним звучанням. Одними з таких ритмічних малюнків, які відіграють важливу роль у свінгуванні, є інтерпретація восьмих нот восьмими тріолями (пунктирним ритмом). Якщо в класичній музиці восьмі ноти розподіляються точно по долях до тактового розміру, то в джазових творах цього правила не дотримуються. Більшість композиторів, при написанні таких творів, розраховують на власну інтуїцію і досвід виконавців.

Характерною ознакою свінгу є відтворення акцентів, які застосовуються всередині фраз, оркестрових рифах, туті. Широко вживаним є прийом неспівпадіння акцентів мелодичної та ритмічної ліній (джазова поліметрія), лігування слабких долей із сильними та їх акцентування.

Важливим ритмічним елементом свінгу є і синкопування. Зазвичай у

джазових творах синкопа виконується по-особливому – з прискоренням, зменшенням тривалості або заповільненням, збільшенням тривалості однієї ноти за рахунок іншої.

Темп свінгу може бути як дуже повільним, так і дуже швидким. Також однією з головних форм втілення свінгу стала імпровізація соліста на фоні підготовленого і досить складного акомпанементу. Цей стиль вимагав від музикантів гарної техніки, знання гармонії і принципів музичної організації.

Відкриття клубів, танцювальних і концертних залів, де люди можуть повеселитися і провести час, зіграло свою роль в появі спочатку невеликих ансамблів комбо - до дев'яти музикантів і, потім, великих танцювальних оркестрів - біг-бендів, що склалися з 10-20 виконавців. Це також причина, чому епоху свінгів також називають епохою біг-бендів. Найбільш характерний його інструментарій: ведуча секція – 3-5 труби, 3-5 тромбонів, група саксофонів, включаючи кларнет; ритм секція – фортепіано, гітара, контрабас та ударні інструменти. Барабанщик, піаніст та контрабасист забезпечували чіткий ритмічний малюнок композиції, а музиканти, які грали на духових, вільно імпровізували по черзі.

Великі оркестри полюбилися публіці, а нова подача джазової музики мала приголомшливий успіх. Бенди стали писати аранжування, продумувати шоу програми, які в першу чергу були орієнтовані на великі зали і звичайно ж танцюристів. Завдячуючи свінгу джаз став найпопулярнішою музикою в США та Європі, а платівки почали продаватись мільйонними тиражами.

У книзі музичного критика Джорджа Саймона «Великі оркестри епохи свінгу» розповідається про історію розвитку і становлення 71 джазового та танцювального оркестру цього періоду. Це були професійні бенди, а аматорські оркестри по всій Америці обчислювалися сотнями [2, С. 76]. Хоча оркестрів та ансамблів в еру джазу було безліч, одним з кращих вважався нью-йоркський оркестр Флетчера Хендерсона. В історію джазу Флетчер Хендерсон увійшов не тільки як один з перших керівників біг-бенду, а й як музикант, який заклав оркестрові основи стилю свінг, будучи провідним представником нью-йоркської школи цього джазового стилю. Слава оркестру Флетчера Хендерсона була нечуваною. Велику популярність біг-бенду принесли видатні музиканти, справжні зірки, що приєдналися до оркестру: трубач Луї Армстронг, тенор-саксофоніст Коулмен Хокінс, мультиінструменталіст Бенні Картер, піаніст, органіст, композитор, вокаліст і шоумен Фетс Уоллер.

З розвитком свінгової музики в оркестрі Флетчера Хендерсона та й у інших біг-бендів відбувається перехід від лінійного до гармонічного музикування. Коли окремі голоси трьох інструментів традиційного джазу заміняли цілим набором інструментів, де кожен з них мав свою партію. Для біг-бенду було характерне масове та повне звучання, часто застосовувався унісон, а також перекличка груп оркестру, так званий антифон.

Однією з ознак, яка відрізняє музику традиційного джазу від музики свінгу є ритмічна природа. Якщо в традиційному джазі музиканти використовували дводольну ритміку («two beat»), то в кінці

20-х років з'являються нова манера гри з використанням чотирьох метричних долей в такті, яка отримала назву «four beat». От як про це висловлювались видатні джазові музиканти: Джин Крупа: «Повна і натхненна свобода ритмічної інтерпретації». Глен Міллер: «Свінг потрібно відчувати, це відчуття, яке можна передати іншим». Чик Уебб: «Незмінний темп, який викликає відчуття легкості та розслаблення так, що здається, наче пливеш». Елла Фітцджеральд: «Щось невизначене, що випромінюється у вигляді пульсу, який є лише у гарного оркестру. При цьому ви просто свінгуєте – і все!» [5, С. 226]. Бені Гудмен: «Свінг – це відчуття прискорення темпу, хоча ви так само залишаєтесь грати в попередньому темпі, без змін» [6, с.170].

Саме Бені Гудмена називають «королем свінгу». Та становлення і досягнення його оркестру базувались на великому досвіді інших бендів, в основному афроамериканських, та в першу чергу – бенда Флетчера Хендерсона. На молодий колектив була зроблена ставка, він широко рекламувався і на значний період в півтора десятків років став зразком того, що мають на увазі під словом «свінг». Бені Гудмен об'єднав енергетику хот-джазу та його імпровізаційну суть з принципами європейського аранжування.

Одним з найпопулярніших джазово-танцювальних оркестрів Америки у кінці 30-х років став оркестр Гленна Міллера. Його керівник, тромбоніст, який довго навчався аранжуванню, використав ряд новацій, зокрема, ввів в групу саксофонів кларнет і отримав характерний ефект звучання, який називається «crystal chorus». Цей оркестр до цих пір має

ореол легенди ще з-за ранньої загибелі свого лідера у часи Другої світової війни.

Також, яскравим прикладом творчості біг-бендів в епоху свінгу були активні оркестри з афроамериканськими музикантами і це, в першу чергу, оркестр Каунта Бейсі. Бейсі завжди наслідував джазові традиції, на основі яких досяг відмінного свінгу. В його оркестрі ясно відчуються такі стильові прийоми як: взаємодія секцій оркестру, форма питання-відповіді в музиці, використання оркестрових рифів.

Оркестр Дюка Еллінгтона – мав своє обличчя. Сам лідер поєднував у собі таланти не тільки піаніста і бенд-лідера, але й увійшов до історії як перший джазовий композитор. Йому вдалось створити індивідуальний саунд, який окрім традиційних джазових прийомів містив ще й елементи оркестровки академічної музики: активно використовував сюїтний принцип (джазові транскрипції "Лускунчик", "Пер Гюнт", "Новоорлеанська сюїта"), створював складні багаточастинні твори, передаючи досить глибокий зміст ("Духовні концерти", "Чорно-коричнева фантазія"). Окрім того, Еллінгтон плідно експериментував і в царині гармонічної мови – оригінально трансформував у джазі деякі особливості гармонії імпресіоністів (нонакорди, рух паралельними септакордами тощо).

Дюк Еллінгтон по праву вважається одним з найвидатніших і значимих джазових композиторів, що зруйнував уявлення про джаз як виключно розважальну музику.

Отже, з появою "епохи" великих оркестрів, а саме вже з середини 30-х років відбувається збагачення інструментальних ресурсів джазу,

ускладнюється музична мова, особливо гармонія та аранжування, партитури набувають оркестрового вигляду, відкриваються виразні можливості тембрової різноманітності, складнішими стають музичні форми – на зміну регтайму і блюзу приходять жанри фантазії, рапсодії, концерту. На арену джазу виходять нові імена виконавців та композиторів. Та під час Другої світової війни музика свінгу поступово починає губити свою популярність.

По-перше, багато з музикантів оркестрів знаходились на війні, тому стало складно комплектувати колективи біг-бендів; по-друге, вартість туру великого оркестру стала непомірно високою у зв'язку з економічною ситуацією у військовий час. Ці два факти змусили скоротити джазові колективи до 3-5 чоловік, що було більш вигідним і краще керованим. І врешті, свінг, який став популярним під час Великої депресії, коли почалась війна, став нагадувати про ті лихі роки. Люди більше не хотіли слухати музику, пов'язану з поганими спогадами і

тяжкими емоціями. Таким чином, після війни свінг втратив свою популярність та поступився місцем іншим музичним стилям.

Висновок: Отже, стиль свінг став важливою віхою в історії оркестрового джазу ХХ століття. Він виник у відповідь на соціальні та економічні труднощі періоду Великої депресії, зумовлюючи виникнення нових танцювальних форм та ритмічних структур. Визначальними ознаками свінгу стали чітка ритмічна основа, поліритмія та акцент на слабку долю, що надавало музиці енергійності й динамізму. Важливими факторами успіху були великі оркестри, що активно використовували аранжування та імпровізацію, що відображало культурні та економічні зміни того часу. Популярність свінгу також зумовила розвиток нових музичних технік і жанрів, а етапи розвитку стилю привели до еволюції джазової музики в 1940-х роках, поступово поступаючись іншими напрямками через економічні та соціальні обставини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Войченко О. Джазове мистецтво в просторі художньої практики XVIII–XXI ст. *Культура України*. 2013. № 40. С. 257–266.
2. Воропаєва О. В. Джазінг як форма взаємодії академічного та «третього» пластів у джазі : дис. ... канд.. мистецтвознав. : 17.00.03 «Музичне мистецтво». Харків, 2009. 210 с.
3. Маркова Е.Н. Інтонаційна концепція історії музики: автореф. дис. ... д-ра мистецтвознав. : 17.00.02 «Музичне мистецтво». Київ, 1991. 38 с.
4. Савицький Д. Свінг-найспірніший термін у джазі. URL : <https://www.svoboda.org/a/24509436.html>.
5. Степанова О. Фортепіанна культура США: передумови виникнення та становлення. *Культура України*. 2020. № 70. С. 222–232.
6. Silvester P. The Story Of Boogie Woogie. A Left Hand Like God. USA : Scarecrow Press, 2009. 438 p.

7. Townsend P. Jazz in American Culture. USA : Univ. Press of Mississippi, 2000. URL: <https://books.google.com.ua/books?id=dUw7H5WVuJQC&printsec=frontcover&dq=free+jazz+literature&hl=ru&sa=X&ved=0ahUKEwj16emThLDeAhUCIYsKHa0qDpMQuwUIIdTAJ#v=onepage&q=blues&f=false/2018-10-13> (Accessed: 13.10.2018).

РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

УДК 37.093.5.016:(811.111+502.172)

УКРАЇНЕЦЬ ІРИНА

викладач іноземних мов

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Анотація. *Визначено роль та місце міжпредметних зв'язків на уроках англійської мови. Розглянуті компетенції, які формуються у здобувачі освіти в процесі вивчення певної теми, зокрема розгляд даного питання в межах теми «Захист довкілля. Національні парки».*

Ключові слова: *іноземна мова, міжпредметні зв'язки, конспект уроку англійської мови, захист довкілля.*

Реалізація міжпредметних зв'язків є дуже важливою ланкою в освітньому процесі викладання англійської мови. Навчання англійської мови у школі знаходиться у тісному поєднанні з іншими предметами, утворюючи сталий і взаємопов'язаний з іншими дисциплінами педагогічний процес.

Основне їх значення полягає в тому, що вони дають можливість пов'язати в єдину систему всі знання, отримані на різних уроках, а також здобути нові знання в результаті здійснення цих зв'язків. Учнів треба вчити вмінню отримувати і застосовувати на уроках англійської мови інформацію, одержувану ними при вивченні інших предметів.

Далі розглянемо практичні аспекти реалізації міжпредметних зв'язків в межах вивчення теми «Захист довкілля». Представлений конспект підсумкового уроку з даної теми надає змогу побачити

реалізацію міжпредметних зв'язків на практиці.

Тема: Природа. Захист навколишнього середовища. Національні парки.

Очікувані результати:

- Систематизувати лексико-граматичний матеріал з теми «Захист навколишнього середовища», сформувати у студентів навички читання та перекладу; перевірити рівень сформованості у здобувачів освіти рівень сформованості мовної та мовленнєвої компетенцій;

- Розвивати навички та вміння роботи з різними видами джерел, навички використання ТЗН, розвивати пошукову діяльність студентів, вдосконалювати навички екологічної поведінки, поглиблювати знання студентів про світ;

- Розвивати вміння і навички говоріння, читання, аудіювання та письма;